

overordentlig til de Positioner, jeg har tilladt mig at foreslaa. De have en lille Position til, nemlig den for ganske simple Sukkere, som de ville have en lavere Told af. Man vil finde i Betænkningen, at jeg har udtalt, at det maaske vilde være rigtigere at gaa videre; men jeg skal dog bemærke, at jeg ikke indlader mig paa større Farer end nødvendigt, og med Hensyn til de Positioner, jeg kæmper for, har jeg saa glimrende Tal, at de, om mine Forslag i saa Henseende falde, ikke ville falde for Grunde, men kun ville falde paa Grund af den meget naturlige Stemning, der i enhver parlamentarisk Forsamling er for at følge med dem, man ellers stemmer med, og i dette specielle Tilfælde med den meget ærede Finantsminister. I England er 4de Klasse under 8, 3die Klasse fra 8—10, 2den Klasse fra 11—14 og 1ste Klasse fra 15—18. Det var imidlertid den Gang, der var Told, nu eksisterer den slet ikke. I Frankrig er der en Klasse fra 13—20 og en under 13; i Holland er der en Klasse fra 18—15, en fra 14—10, en fra 9—7 og en under 7. Vi se altsaa, at disse Positioner ganske overordentlig nærme sig vore. I Belgien er der en Klasse fra 15—18, en fra 10—15, en fra 7—10 og en under 7. Man vil altsaa se, at hele Forstjellen er den, at de have et lavere Nummer til, men paa andre Punkter ere de næsten kongruente med den af mig foreslaaede Inddeling. Jeg maa saaledes fastholde, at der ikke paa nogen Maade er præsteret noget Bevis af den høitærede Finantsminister imod, hvad jeg har udtalt. — Den ærede Finantsminister udtalte tillige en Ting, som jeg tror maa bero paa en Sammelsesfeil. Man vil nemlig erindre, at Loven af 1871 ganske sikkert kom frem paa en særegen Maade, nemlig foreslaaet af et Medlem af Thinget, men støttet af den daværende ærede Finantsminister; men den havde ikke paa nogen Maade, som den ærede Minister antydede, Karakteren af en midlertidig Lov, det var der ikke Spor af; det var en Lov, der var fremkommen, efter at der var nedsat en Kommission, der skulde foreslaa den rette Fordeling af Sukkerne, en Kommission, hvor alle Interesser vare repræsenterede, og denne Kommissions Medlemmer have ganske sikkert ikke seet saa meget paa egen Fordel, som der nu fra enkelte Sider synes at ses. Der var fuldstændig Enstemmighed, og der herskede ikke den ringeste Tvivl om de Sætter, der nu ere fremkomne. Det indrømmedes, at der var Vanskelighed ved Mustovadosukkerne. Det havde man allerede Die for dengang; men disse Vanskeligheder troede man dog at kunne overvinde. Nu er Opfattelsen i saa Henseende meget forstjellig fra dengang, idet der dengang ikke var En, som sagde det om Positionerne 15—18. I det samme Brev, som det Udvalg, der var nedsat ifjor, fik fra en af vore Sukkeraffinører, hvori han udtaler sin Samstemning med istedetfor Tredeling af

Sukkeret efter Loven af 1863 at have Firdelingen efter Loven af 1871, men tilraader at gaa endnu videre og indføre et nyt Nummer for de simpleste Sukkere, siges der, at Konventionsstatterne have betragtet Farven som den eneste mulige tilnærmelsesvis rigtige Maalestof for Sukkeret. Jeg tror, at det er klart af de samstemmende Udtalelser, at Nummer 15—18 er i høi Grad retfærdigt; Finantsministeren vil ikke gaa ind derpaa paa Grund af for det Første tekniske Vanskeligheder — den tror jeg fuldstændig at have modbevist ved den overordentlig store Import, vi have haft, ved det store Forbrug paa alle Kanter — og for det Andet for ikke at tage Mere fra de Herrer Skatteydere, da man er saa bange for, at de paa Tolden skulde give noget Mere. Jeg tilstaar — den tror jeg fuldstændig at have hørt et eneste Argument, som kan røkke, hvad jeg har sagt. — Jeg skal med et Par Ord berøre Sukkeret i det Hele, og der vil den ærede Finantsminister bemærke, at de Tal, jeg har taget, har jeg taget fra Regeringens Meddelelser, og hvis jeg ikke regner feil, tale de imod Finantsministeren. Man har set, at i de Familier, der ere opførte, bruges der postulat, — jeg tager Familien paa 2 Børn og et Barn; jeg vil endda regne Barnet for Bogen; det skader mit Argument, men det kommer det ikke an paa, — 1½ Pund om Ugen; det er pr. Person ½ Pund Sukker om Ugen. Det vil multipliceret med Indbyggertallet og Ugetallet vistnok vise, at, hvis Sukker blot brugtes ligeligt, blev det over de 40 Millioener, som der i det Hele er forbrugt. Dette synes at tale imod, at man bruger mere Sukker, naar man bliver mere velhavende. Jeg har kun villet anføre dette for at vise, hvilke Tal jeg har brugt; de kunne være urigtige, men de behøve ikke at være det. Jeg har desuden viist, at man bruger mere Sukker i disse Klasser af Befolkningen end Klasse, skjøndt man hidtil har troet det Modsatte. Jeg tillader mig vedblivende at anbefale at gjøre Ret og Skjel mod Mustovados og at nedsætte Suktfortolden i dens Helhed; men jeg tilstaar, at det er det Forslag, jeg sætter mindst Pris paa. Jeg er i den overordentlig heldige Situation ikke i mindste Maade at være personlig interesseret i Sagen; det vide de Herrer Kjøbmænd, jeg har ikke en Smule med de Artikler at gjøre. Jeg hævder, at ved ikke at indføre Positionen 15—19 igjen begaar man en Uretfærdighed rent og pure ved ikke at holde paa Toldens Forhold til Bavernes Kvantitet, hvor det lader sig gjøre; man forærer 40,000 Kr. til en enkelt Side og de andre 30,000 Kr. til en anden Side, hvorved man beskytter den indirekte Handel paa den direkte Besøftning. Man har ikke andet Argument at anføre derimod end lidt mere Uleilighed, som jeg 3, 4 Gange har karakteriseret og nu for 5te Gang skal karakterisere som en Uleilighed, jeg ikke kan anerkjende at være saa særdeles betydelig.